

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 310/2020-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júna 2020 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 69/2019 z 31. marca 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] odmieta pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júna 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED]

[REDACTED] (ďalej len

„sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Tdo 69/2019 z 31. marca 2020.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 109/2014 z 26. októbra 2017 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), z pokračujúceho zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Trestného zákona a zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 80 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom sp. zn. 10 To 1/2018 z 25. apríla 2018 tak, že ho zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom najvyšší súd napadnutým uznesením sp. zn. 4 Tdo 69/2019 z 31. marca 2020 rozhodol tak, že ho odmietol.

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že *„v konaní pred dovolacím súdom, rovnako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, došlo k porušeniu mojich ústavných práv uvedených v čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru, a preto podávam túto ústavnú sťažnosť. Celé trestné konanie je možné vyhodnotiť ako nespravodlivé, pretože mi bol odopretý účinný prostriedok nápravy.“*

4. Následne sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opakuje argumentáciu uvedenú v dovolaní proti predmetnému rozsudku krajského súdu, v zmysle ktorej podal dovolanie proti predmetnému rozsudku krajského súdu z dôvodu, že zásadným spôsobom bolo

porušené jeho právo na obhajobu, ako aj z dôvodu, že rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že „*boli porušené moje základné práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.3.2020, sp. zn. 4 Tdo 69/2019 a aby uvedené rozhodnutie, ako aj rozsudky okresného a krajského súdu zrušil.*“.

II.

Relevantná právna úprava

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) návrhom na začatie konania je sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

12. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

13. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak ods. 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

14. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

15. Podľa § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

16. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

Sťažovateľom označené referenčné právne normy

17. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

18. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

20. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

21. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľovo podanie je možné kvalifikovať ako ústavnú sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy v spojení s § 42 ods. 2 písm. f), § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde.

22. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 69/2019 z 31. marca 2020.

23. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

24. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

25. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

26. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Inak povedané, ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

27. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti sťažovateľa absentuje uvedenie konkrétnych dôvodov, resp. odôvodnenie, v čom konkrétne by malo podľa názoru sťažovateľa porušenie jeho označených práv spočívať, keďže v odôvodnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu najvyššieho súdu len bez ďalšieho uvádza, že *„v konaní pred dovolacím súdom, rovnako aj v konaní pred súdom prvého stupňa a odvolacím súdom, došlo k porušeniu mojich ústavných práv uvedených v čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 a čl. 13*

Dohovoru, a preto podávam túto ústavnú sťažnosť. Celé trestné konanie je možné vyhodnotiť ako nespravodlivé, pretože mi bol odopretý účinný prostriedok nápravy.“

28. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa požiadavky kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, keďže neobsahuje relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv [požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde].

29. Sťažovateľ taktiež k ústavnej sťažnosti nepripojil ani kópiu právoplatného rozhodnutia – ústavnou sťažnosťou napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 69/2019 z 31. marca 2020, ktorým podľa jeho názoru malo dôjsť k porušeniu označených práv (požiadavka plynúca z § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

30. Sťažovateľ nepreukázal ani splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a pripojiť k ústavnej sťažnosti príslušné plnomocenstvo (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

V tejto súvislosti ústavný súd pre úplnosť uvádza, že sťažovateľ ústavný súd ani nepožiadaval o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde pritom ústavný súd môže ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom len v prípade, ak o to sťažovateľ ústavný súd požiada, pričom ústavný súd takejto žiadosti vyhovie v prípade súčasného splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. 1) ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery sťažovateľa a 2) ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

31. Vzhľadom na to, že nespĺnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa aj esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti (úplná absencia, resp. ústavnoprávna nedostatočnosť odôvodnenia

ústavnej sťažnosti), ústavný súd sťažovateľa nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019).

32. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v rámci predbežného prerokovania odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

33. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2020

Ľuboš Szigeti
predseda senátu